

Savaitinis Amerikos Lietuviu Kataliku Laikrasztis.

Entered as second class matter March 8, 1909
at the Post Office of Philadelphia Penn'a.
under the act of March 3, 1879.

Nr. 27

PHILADELPHIA, PA., 3 D. LIEPOS (JULY) 1914 M.

Metai XIV.

Evangelija

penktoje nedėlioje po Sekminių, pagal šv. Matą,
skyrivus V.

Anuomet tarė Jezus mokiniams savo: Jeigu jūs teisybė nebus labiau gausi, negu Instatymo Daktarų ir Parizejų, neeisite dangaus karalystėn. Girdėjote, jog yra pasakę seniems: Neuzmuši; o kas užmuštų, bus kaltas teismo. O aš sakau jums, jog žėduas, kurs rūstauja ant savo brolio, bus kaltas teismo. O kas tartų broliui savo raka, bus kaltas rodos. O kas tartų kvaishė, bus kaltas pragaro ugnies. Jei tat aukoji dovana tavo ant altoriaus, o tenai atmisi, jog tavo brolis turi truputį prieš tave, palik tenai dovana tavo prieš altorių, o eik susivienyti pirma su tavo broliu. O tuomet, atėjęs, aukosi dovana tavo.

—

Antrasis „Vyčių“ Kongresas.

Antrasis Lietuvos „Vyčių“ Kongresas bus laikomas šiemet Brooktone, Mass, 7 ir 8 d. Liepos mėnesio.

Nauji Kateliai meldžiami yra pasiskubinti su bertainine duokle į Centro kasa, kad galėtų su pilnu balsu dalyvauti Kongrese ir bendrai svarstyti „Vyčių“ organizacijos visus reikalus.

Kongresas prasidės 7 d. liepos 10 val. ryte iškilmingomis šv. Mišiomis šv. Edvardo bažnyčioje. Delegatai meldžiami pribūti ant pamaldų ir pamokslo. Pasibaigus pamaldoms visi eis pietauti, o po pietų bus atidarytos Kongreso sesijos „Vyčių“ sveitinė 195 Ames St.

Liepos 7 ir 8 d. bus surengti vakarai Brooktono „Vyčių“ skyriaus, ant kurių gerbiamieji delegatai užprašomi pribūti. Delegatams įzanga bus dykai. Vakarų programa į laikraštį paskelbti jau nesuspėjome.

Pasitikėdami sulaukti didelio skaitliaus delegatų, pasielkame.

Su pagarba

Rengėjų Komisija:

Pirmininkas — M. Abračinskas, 187 Ames St.,

Raštininkas — T. Kubilius, 66 Porter ave.,

Montello, Mass.

Patėmijimas Delegatams.

Delegatams, važiuojantiems per New Yorką geriausia būtų imti laivas „Fall River Line“, išeinantis iš New Yorko 5 valandą vakare. Anksti rytą išlipus imt traukinį i Brockton, Mass.

Važiuojantiems iš New Yorko ant Providence, R. I., imt laivelis iš New Yorko 5 val. vakare. Providence pribūsi 6 valandą ryte. Išlipus imt gatvekarį (streetkarį) tiesiai i Brocktoną, Mass. Važiuojantiems ant Providence atsiels pigiau.

Važiuojantiems per Bostoną, Bostone imti traukinys iš SOUTH STATION tiesiai Brocktonan.

Vieta apstojimo delegatams geriausia NORRIS HOTELL, tuojaus prie stoties Brocktone. Norintiems apstoti pas savuosius, malonėsit atsišaukti prie rengėjų Komisijos, o visiems vieta bus parūpinta.

Iš Visur.

ANGLIJA.

Airiai ginkluojasi. London, 2 d. liepos. Airijos savyvaldos priešams apsiginklavus ir nuolat garsinant, kad šiaurinė Airijos dalis su ginklais kariausianti prieš užvedimą Airijos Parlamento valdžios, pradėjo ginkluotis ir airiai tautininkai. Šie, regėdami, kad valdžia išsigandusi jų priešų graižiojimų gali susiaurinti jų iškariatus teises, irgi pradėjo organizuotis po visą šalį i taip vadinamus savyvaldos apgynėjus. Taip susiorganizavusių Airijos apgynėjų esą jau keli šimtai tūkstančių. Visose šalies dalyse jie daro kareiviškus muštus ir rengiasi i karę.

Vakar naktį pasklydo po visą šalį ir Angliją žinia, kad Airijos savyvaldos apgynėjas pasisekė įvežti iš užrubėžio 50.000 karabinų. Šita žinia padarė didelę įtekme ant Airijos priešų. Lordai, kurie iki šiol buvo atšaižiausias savyvaldos priešais, pasitikėdami, valdžia neisdrįsianti prie jų kibti, garsiai kalbėjo apie nepasidavimą savyvaldos bill'ui. Dabargi aktyveidoje airių tautininkų tvirto pasiūašumo, lordų Buto sesijoje 1 d. liepos patys aršiausieji airių priešai, kaip antai lordas Lansdowne, prisipažino, kad reikia esą taikinties, nes šaliai grėšias pavojus.

Austrijos Sosto Inpedinis

NUŽUDYTAS

Išsigelbėjęs nuo bombos, kurią metė jaunas 19 metų serbas, krito nuo šuvio paleisto kito jauno serbo. Jo žmona irgi užmušta. Visoje Austrijoje baisus sujudimas prieš serbus ir Rusiją. Nekurie laikraščiai net prikaišioja kad ta baisi žmogžudystė tai vaisius Rusijos politikos Balkanu šalyse. Velionis didkunigaikštis pasekmingai apmalšinęs Rusijos ir kitu slavų pasikėsinimus ir ingijęs anu neapykantą.

Austrijos sosto ipėdinis nužudytas. Didžkunigaikštis Pranciškus Ferdinandas, ipėdinis senuko Austrijos cecoriaus Pranciškaus Juozapo liko nužudytas kartu su savo pačia, kada pereitą nedėdienį buvo atvykęs į Bosnijos miestą Sarajevo ant surengtų iškilmių. Didžkunigaikščiui prieš atsilankymą buvo pranešta, kad nevažiuotų ant iškilmių į Sarajevo, nes esą serbai, kurių ten daug yra, yra įniršę ant jo už tai, kad per jo praudžią Serbijai nepasisekė ispildyti savo užmanymų po Balkanų karei. Didžkunigaikštis bet nepaisė, ir kada nedėlioje 28 d. birželio jis atvykęs į Sarajevo važiavo miesto gatvėmis atdarame automobilyje, tulas jaunas serbų patrijotas Gabrinovicz metė į jį bombą. Bomba būtų explodavusi automobilyje, kad Pranciškus Ferdinandas nebūtų jos atmušęs šalin su ranka. Explodavusi bomba sužeidė du didkunigaikščio adjutantų — pulkininką Morizzi ir grovą Waldecką ir kelis žmones.

Didžkunigaikštis, su stabdęs savo automobilį, apžiūrėjo sužeistuosius ir liepė anuos nuvežti ligonbutin. Potam atvyko miesto rotušėn, kur jo laukė majoras su seniūnais, kad galėtų pasveikinti.

Didkunigaikštis buvo suezintas ir atsiliepė į majorą: „Herr Burgomaster! Tai tikrai skandališka. Atvykome mudu (su pačia) į Sarajevo į svečius, o čia mėto bombas į mudu. — Na sakykit savo kalbą.”

Susirinkę žmonės, dažinoję kad sosto ipėdinis katik išsigelbėjo nuo bombos, pradėjo šaukti „živio“ (tegyvuoja).

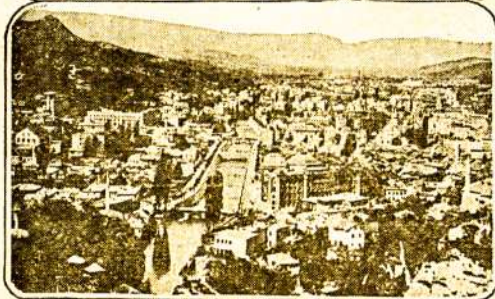
Po iškilmių ir prakalbų miesto rotušėje didkunigaikštienė atkalbinėjo savo vyrą, kad nevažinėtu atdaroje karietoje, bet Bosnijos gubernatorius Pjotorek užtikrino karališką porą, kad jiems daugiau negresia pavojus, nes,

girdi, nėra daugiau žudytojų Sarajeve.

Bevažiuojant didkunigaikščiu su savo žmona į ligonbutį atlankyti bombos sužeistų adjutantų, kada minios šaukdamos „živio“ (tegyvuoja), sveikino savo valdoną, jaunas serbas Princip, apie 20 metų vaikas, paleido kelis šuvius iš automatiško revolverio. Pašauta didžkunigaikštienė krito be žado skersai savo vyro keliu, šis irgi greit apalpo, nes kulka pataikė jam į kaklo gyslą. Kada atvežė anuodu į gubernatoriaus palocių, abu buvo negyvi.

Minios su džiaugsmu sveikinusios savo valdonus, pamatę kas atsitiko, puolėsi prie užmušėjo ir kad ne policija but aną į šmotelius sudraskiusi. Bet policijai greit pasisekė aną atimti visą apdraskytą iš įnirusių žmonių ir tuoj nuvežta aną kalėjiman, kur be perstojo jį kamantinėta, kad išduotų savo sėbrus. Tyrinėjamas užmušėjas lygiai kaip ir metęs bombą kitas vaikas, prisipažino, juog bombas ir didelius pinigus jie gavę iš Serbijos sostinės nuo augštų Serbų ponų. Suimtų anarkistų žudytojų kambariuose rasta dideli pinigai, iš ko aišku, kad jie buvo vien įnagiais gana gerai susiorganizavusios didkunigaikščio politikos priešų kuopos.

Pasklydus žiniai, kad abu žmogžudžiu anarkistu esančiu serbais ir kad dar keliolka serbų anų bendrų ar bent jiems pritariančių policija suėmė, žmonės pradėjo vaikščioti po gatves, giedodami Austrijos patrijotiškas giesmes ir daužyti serbų namus, pačius serbus mušti ir anų krautuves plėsti. Policijai negalint suvaldyti įnirusių piliečių, pašaukta kariumenė su dideliu vargu apmalšino nužudytojo prietelius. Austrijos sostinėje

Photos by American Press Association.

**Nužudytieji Austrijos sosto inpēdinis su
žmona ir likusieji jų vaikučiai-našlaičiai
Sarajevo miestas.**

Mexika.

★

Mexikos revoliucija sukėlė Suv. Valstijų didžturčiai. New York Herald, vienas iš ietekmingiausių ir svarbiausių Amerikos dienraščių pradėjo garsinti čia, eilę dokumentų, parodančių, kad Mexikos šalyje nuo 3 metų besiteisiant nuolatinė karė tai darbas kelių didžiųjų Amerikos didžturčių, kuriems rūpi paglemžimas į savo rankas didelių natūrališkų tos šalies turtų. Reikia žinoti, kad Mexikos šalis neapsakytai turtinga visokiais brangiais mineralais — auksu, sidabru ir kitomis naugėmis taipgi kerosinu ir įvairiais augalais.

Kad paglemžti tuos turtais ir išnaudoti juos savo naudai nuo seniai varžosi tarp savęs dvi grupos didžturčių anglų ir amerikiečių. Amerikiečiai turi idėjęs įvairias Mexikos pramonės ir eksplotavimo bendroves kelis šimtus milijonų dolerių. Anglijos kapitalistų grupa buvo igijusi didelias koncesijas eksplotuoti natūrališkų Mexikos turtų, o ypatingai kerosino produkciją. Tas labai nepatiko Suv. Valstijų didžturčiams ir šie nuo 3 metų pradėjo pindinti mexikiečius šiuomi ar tuomi neužganėdintus, kad anie pakeltų revoliuciją. Ginklus reikalingus karui ir pinigus sukilėliams parūpindavę amerikiečiai, o labiausiai Rockefellerio taip vadinamoji Standard Oil Co. New York Herald patalpino čia eilę gromatų rašytų tarp sukilėlių vadų ir amerikiečių piniguočių, iš kurių aišku, jog dabartinė revoliucija Mexikoje, tiek tūkstančių nekaltų žmonių į aną pasaulį išvariusi ir išpujistių taip baisiai aną šalį, tai daugiausiai daroma naudai godžių Amerikos piniguočių. Labiausiai Amerikos didžturčiams rūpi paėmimas savo globon Mexikos gelžkelių, kasyklų ir kerosino šulinių. Mexikiečių sukilėlių vadas Carranza ir jo artimiausi rodadaviai turėję nuolatinis susisėmus ir drėčiausiai buvo susibičiuliavę su Amerikos didžturčiais. Už šitos bendrovės pinigus buvę perkami geriausi ginklai ir visokia medžiaga karui reikalinga ir slapta pristatoma sukilėliams. Amerikos didžturčiai už savo pinigus igiję sukilėliams bičiolius net augščiausių Suv. Valstijų viršaičių tarpe. New York Heraldą pagarsintieji dokumentai parodo, kad net tokie užsitikėjimo žmonės, kaip speciališkas prezidento Wilsono pasiuntinys Mexikoje — Lind — buvo sukilėlių geriausi bičiuliai. Lind'as net pamokindavęs sukilėlius, kaip jie galėtų gauti ginklus iš Suvienytų Valstijų, kada šitos šalies prezidentas varden neutrališkumo užgynę išvežimą ginklų į Mexiką.

New York Herald'o pagarsintieji dokumentai padarė neapsakytą sensaciją. Prakilnesnieji amerikiečiai labai pasipiktinę iš tokios nelabystės ir tokio viliojingo įtraukimo Amerikos valdžios į tą nedorą godžių žmonių darbą.

Laikraščių visoje šalyje dabar komentuoja apie iškelimą į aikštę nedoriausios rūšies intriga, supiudžiūsius nelaimingos Mexikos varginus žmones ir pražutingai broliūzdystės karę ant naudos nepasotinų didžturčių.

New York Evening Mail rašo: Villiūgingos intrigos (kaip antai paminėtų didžturčių ir jų agentų) vien tada atneša pasekmes, kad atsiranda žmonės norinti ir pasirengę paaukoti žmogišką gyvybę atsimkimui savo siekiui. Vienok dokumentais patvirtintas išrodymas, kad (prezidento Wilsono) asmeniškai atstovas

Lind buvo suėjęs ir artimiausios prietikus su sukilėlių džunta, užsitar nauja Kongreso atydos.

Lindą reik pašaukti Washingtonan, idant išsiaiškintų, kodel jis išdavė valdžią (Suv. Valstijų), kuriai jis turėjo tarnauti.

New Orleans'o Times Picayune rašo: New York Herald'o pranešimai parodo, jog Mexikos revoliucijai suteikė finansus Suv. Valstijų didžturčiai. Vyrai, kurie figuravo Mexikos revoliucijoje, pasirodė esą pastumdėliais, užpakalyje kurių stovėdami tarp savęs rivalizuojanti didžturčiai vedė visą karę....

Philadelphia Ledger rašo: Kada bus išpasakota visa purvina Mexikos revoliucijos istorija ir Amerikos liaudis supras, kaip didžturčių nepasotintas godumas išnaudojo plėšikiškus Mexikos peonų (varguolių) palinkimus kruvinoje varžynėse, tada bus suprasta pilnai klaida, kurią padarė mūsų valdžia, užsimanijusi sutaikinti vidurinius tos šalies reikalus.

Cleveland Leader rašo: Carranza-patrijotas, nuolatos besirodavojas su „didžiųjų biznierių“ agentais — Aliejaus trusto šlovės, nuolat norėdais igyti privilegijas ir ietekmę Mexikos bendrovėse, turi išrodyti keistu reginiu Bryano pasekėjams, kurie negali suprasti, kad jų idolas dirbtų išvien su organizuotu didžturčių trustu....

Tarpininkavimas i niekus pavirto. New York Sun, vienas iš geriausių informuotų dienraščių garsina 2 d. liepos išleidime, jog Argentinos, Brazilijos ir Čili atstovai, kurie buvo pasiryžę sutalkinti Suv. Valstijas su Mexiko ir per pustrėčio mėnesio tam siekiui darbavosi Niagara Falls, Kanados miestelyje, čia jau per upę nuo Suvienytų Valstijų, prisipažino, kad jų darbas ant niekų nuėjęs. Brazilijos ambasadorius (vienas iš tarpininkų) De Gama apreiškęs tą nepasisekimą laike bankieto, kuri jis iškėlęs laikraščių reporteriams seredos vakare 1 d. liepos. Tarpininkai prisipažino, kad jiems nepasisekė užbaigti Mexikoje sukeltos suirutės, nors, girdi, jie sudavadiję reikalus tarp Amerikos ir Mexikos, kad šitos šalims nereikėšią eiti į karę. Tarpininkai stengėsi, kiek galėjo, užbaigti bereikalingą kraujo praliejimą Mexikoje, patardami, kad vietoje dabartinio liglaikinio prezidento Huertos užimtų prezidento vietą kitas, kuris galėtų įtikti dabartinės valdžios palaikytojams ir sukilėliams. Ant tokio sumanymo sutiko ir Mexikos atstovai, kurie išgavo net nuo Huertos prizadėjimą, jog ans del šventos ramybės atsiskarsys nuo valdžios. Bet Suvienytų Valstijų atstovai prezidento Wilsono įsakymu reikalavo, kad ir kol bus išrinktas naujas prezidentas Mexikoje valdžią paimtų liglaikinis prezidentas iš tarpo sukilėlių — maištininkų. Ant šitokio vienpusiško reikalavimo negalėjo sutikti Mexikos atstovai, ir patis tarpininkai juos atmetė.

Visos tos tarpininkavimo pertraktijos parodė vien, kad dabartinė Suv. Valstijų valdžia ant žūt — būt užsispyrė šeiminkauti Mexikos šalyje ir kad ji stoja užpakalyje sukilėlių, nuožmių galvažudžių, kurie neva varden konstitucijinio rėdo, žudo nekaltus žmones, barbariškai apsieina su paimtais į nelaisvę imtiniais, plėšia viską, kas papuolė, žodžiu, pasielgia kaip aršiausi barbarai. Aiems

ginklus tai pražūtingai broliūdžių karei parūpina Suv. Valstijos. Visokie Meksikos vagys ir plėšikai dabar kelia revoliuciją, iš kurios paskui naudosis Suv. Valstijų didžturčiai, kurių reikalus, regimai, Amerikos valdžia prie širdies laiko.

Yvairios Zinios.

Geležinkelis oru lakioti. Neseniai vienas prancūzas inžinierius Londone darė bandymus su savo išgalvotu taip vadinamu „oro geležkeliu“. Tam geležke- liui nereikia nei bėgių, nei garvežių, nei tiltų, nes vago- nai nuo stoties ligi stoties lakioja oru. Stotyse įtaisyti stulpai iš aliuminijaus, per kurį leidžiama elektros srovė. Nuo jos aliuminiju atsiranda didelė magnetiška stu- mianti spēka, kuri vagoną varo oru po tiesumu kaip ko- kią kulipką su greitumu 500 varstų į valandą. Jei tos rū- šies geležkelius pasiseks įtaisyti, tai važinėjimas jais bus begalo papigintas. Išradėjas mano savo išradimą nuo pradžios sunaudoti laiškamis ir siuntinams siuntinėti, pa- skui gi ims ir žmones vežioti. Tik kažin, ar daug atsiras tokių drąsolių, kurie sutiks važiuoti.

35 vaikų tėvas. Vienas Vokietijos siuvėjas tu- rėjo 35 vaikus, iš kurių gyvi yra 26: 19 sūnų ir 7 dukte- rės. Kuomet šeštas to siuvėjo sūnus nuėjo kareivijon, tai tėvui leista buvo ineiti pas cesorių, kuris paskui paliepė kad laimingasis tėvas cesoriaus lėšomis galėtų visą savai- tę linksminties Berlyne.

Atrado pirmučiausia tvano istoriją. Sulig pranešimų iš Londono, pastaruoju Oxfordo univ- ersiteto Assyrologijos profesorius Dr. Langdon atradęs tarp atkastų ankstybiausių Babilionijos skardinių Nip- pure biblijino tvano pirmutinį aprašymą. Iš tų apskay- mų, jo nuomone, sudėta buvo Genezės istorija apie tvaną. Skardinėje taipgi minajoma apie pirmo žmogaus puolimą dėlei valgymo kokio tai vaisiaus. Siame apskay- me pirmutinis žmogus teičias ne Adamu vadinamas, bet No a h. Uždraustjo medžio vardas ten paymima Cas- sia. Tuo pačiu vardu buvo žinomas augalas, turėjęs di- delę svarbą senovės medicinoje.

Bevielis telefonas skersai Atlanti- ką. London, 1 d. Liepos. Signor Marconi, bevielio tele- grafo išradėjas, žada užvesti šmet komunikaciją bevielio telefonu iš Carnaroon, pomarinio miesto Valijoje, Angli- jos provincijoje, į New Yorką, sulig pranešimą bevielų telegrafų kompanijos kėravotojo. Kartu tikimasi, esą, jog iš dabar statomos bevielio telegrafo stoties susikalbė- ti ir su Buenos Ayres, Pietinėje Amerikoje. Su patobu- linta instrumentais, esą, galima būsia nusiųsti po 300 žodžių į minutą. Bevielų telefoną tarp Anglijos ir New Yorko sulig Marconio užtikrinimą pradėsia naudoti už 3 mėnesių.

Gyvam pastatė paminklą. Cekijoj, mies-

te Francensbad, atidengtas paminklas daktarui L. Zamen- hofui iš Varšuvos, kuris išrado tarptautišką Esperanto kalbą. Paminklo atidengimas atsibuvo laike Austrijos esperantistų kongreso, laikyto tame mieste. Pats d-ras L. Zamenhofas irgi dalyvavo kongrese ir laike atidengimo paminklo, nes ant to buvo ypatingai užkviestas.

1905 metais d-rą L. Zamenhofą pagerbė Prancija, su- teikdama jam pagarbos legiono kryžių. Praslinkus še- šiams metams Ispanija jį apdovanojo komandorišku kry- žium Izabelės, o Austrija dabar jį gerbia paminklu už jo ideališką trusą. Ir nestebėtina, nes Austrija kuolabiau- siai atjaucia keblumą iš priezasties kalbų ivairumo. K. V.

Žemaičių vyskupo ingreso atbalsiai.

Įn linksmą ir malonią Jo Ekcelencijos vyskupo Kare- vičiaus atvykimo šventę, apie ką jau buvo minėta „Zvaigždėje“, nesutarimo balsų nešė lenkų skundas. Vyskupui ką tik atvykus, tą pačią dieną apsilankysieji pas vyskupą lenkų atstovai padavė jam savo pasiguodi- mus. Kauno miesto lenkų atstovai, įteikdami vyskupui savo prašymą su 9.000 parašu, sako, kad lenkai su dideliu nemalonumu turi pabriežti, jog vyskupo globai pavestoje vyskupijoje nuo kaikurio laiko atsiradusi nesutaris tarp dvasiškijs ir parapijonų delei pavertimo ganytojiško veikimo į vietą politikinio kurstymo. Lenkai turi teisę tikėtis nuo dvasiškosios valdžios, kad jų teisingi reikala- vimai būsia išklaudyti, sutikimas ir sutartis visus suvie- nysia. Paskui lenkai dvarininkai, išvisio 50 žmonių, savo atstovo prakalboje ir gi išreiškė pasiguodimą. Pažymėję tariamuosius lenkų geradarymus lietuviams dvarininkai skundžiasi, kad atsiradę asmenų, kurie emę skelbti ne- apykantą tarp lenkų ir lietuvių. Taigi dabar dvarininkai laukia nuo vyskupo, kad bažnyčioje vėl užviešpatautų Dievo dvasia. Tikėdamiesi, kad vyskupas tai padarys, dvarininkai prižadą savo pagelbą darbe padidiniimui baž- nyčios garbės ir platinime krikščioniškos kultūros.

Kaip matyti iš tų prakalbų, turinio, jos atkreiptos prieš lietuvius, sustatytos vienpusiškai. Kauno miesto bažnyčios lenkiškos kalbos teisės ligšiol platesnės, ne- gu lietuvių.

Vyskupas atsakydamas lenkam, atsiliepė: „O iš len- kų pusės ar nėra kaltybės? Išrodo, lyg norėtumete savo globoje laikyti vaikus, kurie jau išaugo ir gali patis savys- toviai rūpinties savo reikalais. Nuo jūsų priguli, — sako vyskupas į dvarininkus, — kad kuogreičiausiai įvyktų su- tikimas: padėkite lietuviam jų kultūros plėtojimo dar- be, dirbkite išvieno sutartinai ir sutikimas įvyks. Ir aš to noriu, padėkite man tame darbe savo pasielgimu, su meile širdyje.“

Paskui vyskupas pakvietė dvarininkų atstovus drau- ge su visais kitais svečiais ant pietų, kurie buvo tą pačią dieną seminarijos salėje.

Labai gražiai vyskupo atvažiavimą paminėjo Kauno lietuvaitės šv. Zitos draugijos. Jos sudėjo 200 rub. ir už tuos pinigus nupirko naują baldakimą katedros bažny- čiai. Po tuo baldakimu vyskupas pirmą kartą ėjo 18 d. gegužės į Katedros bažnyčią.

Vienoje ir kituose tos šalies miestuose minios pradėjo kelti didžiausias demonstracijas prieš serbus. Daugelije Austrijos miestų tą ir kitas dienas policija turėjo šauktis kareivijos pagalbos, kad apmalšinti demonstrantus.

Nužudytasis Pranciškus Ferdinandas buvo vienu iš gambiausių Austrijos vyrų. Visos šalies žmonės jį mylėjo už jo nuopelnus dėl tėvynės. Nors dabartinis senelis cesorius Pranciškus Juozapas, jau 66 metus karaliaująs Austrijoje ir yra valdonu, bet vien išvardo. Paskutiniaus metais Austrijos šalies reikalus kėravojo daugiausiai užmuštasis sosto ipėdinis. Jo tai nuopelnas, kad Austrija prijungė Bosniją ir Herzogoviną, kurios pirma buvo Turkų žemėmis. Už tai Rusija buvo pasirengusi i karą su Austrija ir kad ne narsumas ir išmintis užmuštojo Ferdinando, gal būtų ir iškilusi karė. Bet velionis eidamas išvien su Vokietija privertė Rusiją apsimalšinti. Velionio irgi nuopelnas, kad po Balkanų kareiv Slavų šalys su Rusija užpakalije nepašoko i didžiausią galybę, iš ko būtų turėjusi iškilti nauja baisi Europiejiška karė.

Tad nedyvai, kada dabar viso pasaulio laikraščiai apgalvestauja velionį Pranciškų Ferdinandą, Rusijos laikraščiu atsiliepinuose apsiereiškia nepaslepama jo neapykanta.

Nužudytasis sosto ipėdinis buvo labai uolus katalikas ir drąsus priešas žydų ir masonų, kurie Austrijoje yra labai išivyraę. Jo pati buvo iš čekų diduomenės. Už tai ką anoji nepaėjo iš karališkos giminės, cesorių Pranciškų Juozapas nenorėjo sutikti ant suotuoktvių. Bet Pranciškus Ferdinandas pastatė ant savo, perkalbėjo dėde, nors prieš vestuves padarė prizadus, kad neapšauksias savo pačios cesorienė ir kad prizadąs savo vaikų nekelti i sosto ipėdinius.

Zinovai Austrijos dalykų sprendžia, kad nužudymas Ferdinando dar labiaus atitolyt vienus nuo kitų Austrijoje gyvenančius austrijokus (vokiečius) ir vengrus nuo slavų (serbų ir kitų).

Cesorius Pranciškus Juozapas, neseniai pasveikęs iš sunkios ligos, kada jam pranešta apie nužudymą jo ipėdinio sušuko: „negaliu aš išvengti aršiausių nelaimių“.

Cesoriaus Pranciškaus Juozapo nelaimės. Dabartinis Austrijos cesorius yra vienu iš ilgiausiai viešpatavusių karalių. Per savo suvirš šešias dešimtis metų karaliavimo jis matė didžiausias politiskas atmainas—vokiečių imperijos susiorganizavimą, Bismarko karjera, Prancijos valdžios ivairius apsiekeitimus, Suvienytos Italijos ugi ir t. t. Dievo Apveizda nepasigailėjo seneliui cesoriui sunkiausių išmėginimų. Pirm penkiolikos metų italas anarkistas nudūrė Sveicarijoje palei Zenevos ežerą jo pačią cesorienę Elzbieta; 1889 metuose jo

vienatinis sūnus didkunigaikštis Rudolpas nesavo mirtimi mirė. Cesoriaus broli Maximiliona, kuris buvo Meksikos cesorium pirm suvirš 40 metų, mexikiečiai sukilėliai nužudė. Po dabartiniam nužudymui Austrijos sostos ipėdinio vietą užims Austrijos ipėdinio brolio sūnus didkunigaikštis Karolis Pranciškus Juozapas.

Austrijos laikraštija vienu balsu atiduoda didžiausią pagarbą savo seneliui cesoriui, kuris pasikėlęs iš ligos palato buvo nuvykęs i Ischl'iu, kad pasveiktų. Bet po šitam baisiam atsitikimui sugrįžo i sostinę, idant paimti i savo rankas visą šalies valdžia. Pagrįžusi senelį cesoriui Vienos žmonės sveikino su didžiausia melle ir pagarba.

Suvienytų Valstijų prezidentas varde visos šalies pasiuntė Austrijos cesoriui telegramą su apgalėjimu nužudytojo sosto ipėdinio ir pasmerkimu žmogžudiško anarkistų pasikėsinimo.

Didkunigaikščio užmušėjas prisipažino ir išdavė suokalbi. Vienna 1 d. Liepos Gavrio Princip, kuris nušovė didkunigaikštį ir ano žmoną nuolatos kamantinėjamas policijos ant galo išdavė visą suokalbi. Kalbamama, juog Princip'as išdavė vardą augšto serbų valdininko, buvusio suokalbio galva. Austrijos valdžia neišduoda visko, ką susekė, iš baimės, kad Austrijos piliečiai nepradėtų žudyti serbų, kurių Austrijoje gyvena keli milijonai. Visoje Austrijos šalyje Serbijos konsulatus saugoja drūta Austrijos kareivija, nes žmonės visur mėgino atkeršyti už mylimo Ferdinando nužudymą, daužydami ir plėsdami viską, kas serbų yra. Principas užmušėjas yra 20 metų vaikinys, sunus serbo smuklininko (karčėmninko). Klausiamas, kam papildė žmogžudytė, jis pasisakė skaitės daug anarkistų knygų ir jį nuo seniai ėmęs noras užmušti koki nors praklinų austrijietį. Jis labai esąs užganėdintas, kad jam pasisekė užmušti net patį sosto pėdinį ir ano pačią. Principas pasidavė 18 metų amžiaus. Mat nepilnamečių prasikaltėliu Austrijoje nebaudžia mirtimi. Jis būtų daugiausiai gavęs 10 metų kalėjimo bausmė. Betyrindėama apie užmušėją policija ištyrė, kad ansai yra pilnų metų ir kaipo tokis bus baudžiamas mirtimi už savo žmogžudytė.

SUOKALBININKAI BUVO GERAI PRISIRENGE.

Vienna 1 d. Liepos. Sugrįžė iš Sarajevo Austrijos didikai buvę liudytojais didkunigaikščio nužudymo pranešė, juog serbų suokalbininkų buta labai gerai prisiruošus prie žmogžudytės, kad Ferdinandas joku budu negalėjo gyvas išvažiuoti iš Sarajevo. Buvę paskirti keli vaikalnai mesti bombas, kiti šauti iš revolverių. Neganana to, visose vietose, kur turėjo buti sosto ipėdinis, rasta padėtas bombas; net palociuje po stalu kur turėjo buti surengtas bankietas rasta kelias bombas. Policija rado bombą kambario kuriame turėjo miegoti didkunigaikščio

žmona. Visur išmėtytos bombos teip buvo užtaisytos, kad jos turėjo sprogti nuo mažiausio pajudino.

AUSTRIJOS ŽMONIŲ INIRSIMAS PRIES SERBUS.
Visose Austrijos šalyse baisiausias įniršimas prieš serbus ir prieš Rusiją kuri anot austrijiečių esanti serbų kurstytoja. Kroatijoje kur daug serbų gyvena kasdien daromos demonstracijos prieš serbus. Negalėdama suvaldyti įsiskardavusių prieš serbus piliečių valdžia turėjo apšaukti karė stovį visoje Bosnijoje ir Gercogovinoje. Keliose vietose demonstrantai magometonai nuo seniau turėję pagiežą prieš serbus pasinaudoję iš dabartinių prietikių sudėgino kelias serbų bažnyčias. Pačioje Vienoje apie iš 1000 žmonių minia mėgino sugriauti Serbų Ambasadoriaus rumus. Su didele bėda kariumenė apmalšino įniršusius žmonis. Austrijos valdžia padariusi nuodugną ištyrimą suokalbinių persitikrino kad vyriausieji suokalbio vadai gyvena Serbų sostinėje. Esą suokalbin imaišyti net augštesniejie serbų viršaičiai. Austrijos valdžia urėdiškai pareikalavo nuo Serbų valdžios kad anoji nuodugnai ištyrusi suokalbio kaltininkus nubustų anuos kuosmarkiausiai.

Austrijos visuomenė baisiai sujūdu prieš serbus. Tipiška apsiereiškima anti-serbiško jausmo randame katalikų partijos laikraštėje „Reichpost“, kuri velionis didkunigaikštis daug šelpė. Reichpost'o redakcija rašo:

Su kraujais apsiliejusia širdžia turime pasakyti, juog žmogžudystė priguli tai rasei, kuri daugiausia malonių ir rupestingumo igyjo nuo karaliaujančio namo.

Tai yra gerai apmisllytas smugis, kuriuomi norėta per nužudyto didkunigaikščio asmeni užgauti valstiją. Suokalbinių gauja priešakyje pastatė kelis vaikus, paragindama anuos prie žmogžudystės. Devyniolikos metų pakvaisęs vaikėzas vietoje kelių dešimtų tukstančių patraukė revolverio gaidį, užstodamas tuos, ką nuo kelių dešimtų metų stengiasi atplėšti nuo mūsų Bosnią ir Gercogoviną.

Argi suokalbiai prieš Bosnijos gubernatorių Varseini, prieš Banusą Cuvai, Skerlicza, Vizbaną Krakovicą nebuvo pirmakunais šitos šėtoniškos ir galvažudingos propagandos? Kėria šventenybės, kuri sulaikytų tuos patrakusius pan-serbus nuo kraujo praliejimo ir žmogžudysčių. Austro-Vengrijos busimą viltį nužudė pan-serbiškoji idėja. Tik pirm kelių dienų sosto įpėdinis vaikščiojo Konopišto soduose susiėmęs už rankų su kaizeriu ir kritiškame momente suteikė pasauliui davą artimiausios dviejų tautų prietelystės. Kada Caras bučiavosi su Rumunijos karaliumi Konstanejoj, Konopšte buvo parodyta neperlaužiamoji galingų tautų vienybė.

Ir iš Konopšto didkunigaikštis per Vienną keliavo į vietą, kur ateityje reikės sutikti šalies neprietelius; neprietelius, kurie yra vien priedanga tos didės viešpati-

jos, kurios neapykantą ir pykčių patyrėme laike Balkanų karė (suprask Rusiją) ypač iš pirmosios Balkanų Sądaros sutarties.

Sosto įpėdinio ir jo žmonos kraują praliejo jaunas serbas, bet tas kraujas pralietas delto, kad i serbų sąmonė nuo ilgų metų buvo įciepijama agresyviškos pakraipos iš kitos pusės (suprask Rusijos). Vienui vienas, kaip medis be lapų stovi mūsų kaizeris (Pranciškus Juozapas) savo atsakomoje vietoje. Ankščiau nei kada nors prisiglaus Austrijos žmonės prie Hapsburgų sosto. Su sugraudinta širdžia bet ir su vyriška drąsa jie atnaujis savo prizadus paaukoti savo turtus ir savo kraują apgynimui Hapsburgų karunos ir iesorystės garbės.

Naujas Austrijos sosto inpėdinis didkunigaikštis Karolius ir jo žmona.

Naujas Austrijos sosto įpėdinis yra didkunigaikštis Karolius Pranciškus Juozapas, vyriausias sūnus nužudyto didkunigaikščio Pranciškaus Ferdinando jaunesniojo brolio, didkunigaikščio Otto. Gimė jis Persenbeuge, rugpinio 17, 1887 m. Spalio 21 d. 1911 m. jis vedė Parmos Burbonų kunigaikštaitę Zitą. Kunigaikštaitė Zita yra viena iš dvidešimties Parmos kunigaikščio Henriko vaikų. Jos motina yra jauniausia sesuo Dom Miguellio, kuris skaitosi turis teisę užimti Portugalijos sostą. Naujas sosto įpėdinis turi antrų metų sūnų ir šešių mėnesių dukteri.

<p>The Lithuanian Weekly Žvaigždė Published by A. MILUKAS & CO. Every Friday at Philada., Pa. Yearly subscription \$2.00 Advertising rates on application All communications should be addressed: "ŽVAIGŽDĖ" 3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.</p>	<p>Savaitinis laikraštis Žvaigždė Išleisma kas Penktynčia. Kainuoja metams \$2.00 Korespondencijas ir pinigus siunčiant adresuokit: „ŽVAIGŽDĖ“ 3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.</p>
---	---

Amerikos Naujienos.

Milžiniškas gaisras. Salem, Mass. Birželio 26 d. išdegė didelė šito miesto dalis; 18.000 žmonių liko be pastogės, 100 nedaskitoma, 50 sužeista ir 7 negyvi. Ugnis su baisiausiu pašėlimu siautė 15 valandų ir sunaikino ant pustrečios mylios per pusantro mylios pločio namų, dirbtuvių ir bažnyčių, kurių blėdis apskaitoma i 12 milijonų dolerių.

Ugnis pasidėjo Korn Leather (odų) dirbtuvėje, vakarų pusėje, apie 2 valandą po pietų ir umai vieną po kito pramonės namų apėmė. Smarkus šiaur—vakarų vėjas liepanas pernešė i kitas dvi sekcijas, apgyventas turtingenių žmonių, kur pavertė pelenais daugelį puikiausių Amerike kolonijališkų rezidencijų. Paskui apėmė upės pakraštį ir bėdniekų namelius ir galop vakare užliepsnojo Salem aliejaus kompanijos dirbtuvės. Baisi eksplozija pasigirdo užsidegus aliejaus milžiniškiems katilams ir pasipylė tikras kibirkščių lietus ant aplinkinių namų. Ta ugnis išdeginus visiškai aliejaus dirtuvę ir da kaiminytėje 13 namų tapo užgesinta.

Apie 11 val. vakare, kada manyta, jog ugnis beveik užslopinta, ji beregint sužibėjo kitame miesto krašte, istoriškų namų srityje. Kad išgelbėjus tuos miesto triobesius, prradėta su dinamitu plaišinti aplinkiniai namai, nes kitokiomis priemonėmis ugnies nebuvo galima suvaldyti. Gesinimo aparatai buvo greituoju prisiųsti iš Bostono, Lynno ir kitų miestų; Galop Manchesterio inžiniu pradėta iš paties okeano pompuoti vanduo, bet vis nieko negelbėjo; pakol su dinamitu nepradėta griauti gaisro srityje namai. Taip liko paplaisinta vietinė gelkežlio stotis ir daugelis šiaip įvairių namų. Liepsnose sutirpo taipgi puiki, suvis dar nauja šv. Juozapo katlikų bžnyčia, kainavusi suviršum milijono dolerių ketvertį (\$250.000).

Zmonės likę be pastogės, turtingesni rado prieglaudą pas savo pažįstamus ar gimines; bėdniekai gi, ypač pašaliečiai, susitaupė laukuose.

Sudegus daugybei dirbtuvių liko be darbo suviršum 9.000 bėdų duonpelių.

Miestas apšauktas po karės stoviu, kad nedaleisti alkanas minias ir plėšikus grobti degusių likusius.

Gaisras. Birželio 26 d. vakare ugnis padarė nemažai blėdies Berg kompanijos trašų pabriku, prie Ontario gatvės, Philadelphijoje. Liepsnos nekuri laiką

buvo pavojingos aplinkiniems namams. 60 tos kompanijos arklį tik per plauką išgelbėta. Ugniagesiai čia panaudojo savo buklumą, kad apsaugoti nuo liepsnų netoli stovintį popiero pabriką. Trašų pabriko savininkams šis gaisras padarė blėdies už 25.000 dolerių.

4000 žmonių neteko darbo. Amsterdam, N. Y. Liepos 3 dieną čia užsidarė neapribotam laikui Stephen Sandford & Sons didelė karpetų dirbtuvė, kurioje turėjo darbo suvirš keturi tūkstančiai žmonių. Dirbtuvės užsidarymo priežastis—blogi laikai. Apart tos dar paleista keli šimtai darbininkų iš kitų mžesnių to miesto fabriku. Zmonės dideliai nusiminime, kadangi ir einančiose dirbtuvėse negalima darbo gauti.

Trumpos žinutės iš visur.

Sumatroj didelis žemės drebėjimas. Ant salos Sumatra, Malajų grupėsalyje, birželio 26 d. smarkus žemės drebėjimas išgriovė daugybę namų ir kitokių įeibių pridarė. Žmonių taipgi daug žuve. Manoma, jog žemės drebėjime paskendęs ir Britanijos laivas „Kintuck“ su emigrantais. Pasiųsta laivas iš Batavijos, Javoji, jo įieskoti.

NAUJA SANDARA BALKANUOSE. Prancuzų laikraštis Figaro (Paryžiuje) garsina juog jis turis tikrus prirodijimus, kad tarp Serbijos ir Juodkalnijos sudaryta draučiausia sądara. Spėjama juog su laiku, mirus senam Juodkalniečių carui, abi šalys susiliesiančios po viena valdžia.

† Prancijos gimimų skaitlinė vėl mažėja. Sulig valdiškas statistikas pereitą metą Prancijoje užgimė 5112 kūdikų mažiau negu 1912 metais. Vestuvių Prancijoje pernai buvo 298.760, argu 13.169 mažiau negu pirmesniais metais. Gi atsiskyrimų vyro nuo pačios skaičius tuo jau laiku pasidaugino. 1912 m. atsiskyrimų buvę 14.594, gi pernai jų skaičius pasidauginęs liki 15.076. Prancuzų laikraštis „Tems“ patėmija, jog 1913 m. Vokiečių gventojų skaičius pasidauginęs 800.000, kuomet Prancijos tik 41.901, t. y. 20 kartų mažiau, negu Vokietijoje.

† New Guay, Anglija. Nelaimingame prietikyje at karės laivo šiomis dienom tris jūrininkai pražuvo.

† Neapolis, Italija. Karalius Viktoras Emanuelis pusbrolis, kunigaikštis Aosta, apsirgo šiltine nuo ostrų.

† Grimsby, Anglija. Pereitą savaitę gaisras lavių pestolėje padarė įeibių už \$250.000

† Dublinas Airija.— Pasidėkojant policijos pasišalimui airiai tautiečiai laisvanoriai liepos 2 d. naktį iškrastė iš laivo 800 skrynių ginklų ir 400 skrynių amunicijos ir visus spėjo pasilepti.

† Mexico City, Meksika. Sukilėlių pulkai, kurie gyno palikti ši miestą be vandens ir šviesos, t. y. sugadti šviesos ir vandens šaltinius, tapo rando kariuomenės-vaikyti.

† Prašalinimui karo pavojaus nuo Airijos, Angs Lordų Butas žada priimti homerulė'o bill'iu.

Atlyginimas už meilę del savo gimdytojos.

(Tikras atsitikimas.)

Laikė viešpatavimo Prancijoje Napoleono Didžiojo, viename pėkstininkų regimente (pulke) tarnavo paprastu kareivių tulas vandietis (Vandėja — tokia šalis Prancijoje, kaip pav. Zemaitija Lietuvoje). Jis buvo ištikimas ir narsus kareivis. Bet vieną kartą, kada jo regimentas stovėjo Vandėjoje, jis pabėgo iš kariuomenės. Pasiūsti jo įieškoti kareiviai sugrižo be nieko.

Po šešių savaičių jis patsai sugrižo ir pasidavė savo perdėtiniam. Tie tuojau jį atidavė kariškam teisman.

— Kodel pabėgai iš pulko ir dabar vėl pats sugrižai? Tarnaudamas juk devynis metus galėjai gerai pažinti kariškų įstatymus! — prabilo rūščiai teisėjais.

— Dabar ir bėgdamas aš gerai žinojau, kad niekšiška padariau, bet kitaip padaryti negalėjau. Sugrižau, nes mano sąžinė man liepė tai padaryti. Dabar darykite su manimi ką norite, daugiau aš nieko nesakysiu... — silpnai, bet drąsiai atsakė jaunikaitis.

Veltui jį kamantinėta, veltui teisėjai uždavinėjo jam įvairius klausimus — jaunikaitis tylėjo kaip žuvis. Kariškias teismas nusprendė jį sušaudyti.

Po teismui nuvedė jį kalėjiman del susiraminimo. Paskutinę naktį prieš mirti jaunikaitis nemiegojo, visą laiką klūpodamas karštai meldėsi.

Jo celėn iėjo mažo ūgio apicierias, apsilvilkęs pėkstininkų šaulių uniforma. Pamatęs beklūpojanči kareivį jis sustojo prie durių, nusiėmė trikampę skrybėlę ir su paguodone stovėjo, laukdamas kol kareivis užbaigs savo maldą. Pabaigęs maldą ir pamatęs atėjusį pas jį apicierių, kareivis, pašokęs, norėjo atiduoti jam garbę. Bet šis, prisitarišęs prie jo, uždėjo ant peties ranką ir mandagiai prabilo: — Nereikia, nereikia pagarbos!

Valandėlį laiko jis taip stovėjo, savo žibančiomis akimis žiūrėdamas į kareivio veidą, bagaliais tarė:

— Klausyk, kareivi! aš girdėjau, kad tu buvai ištikimas ir narsus. Kokia gi priežastis privertė tave pabėgti iš kariuomenės ir paskui vėl sugrižti ir kodel teisme nerorėjęi jos pasakyti?

— Godotinas apicieriau! Aš papildžiau niekšystę pabėgdamas, bet sugrižau, idant apturėti už tai atlyginimą. Priežasties pabėgimo nepasakau ir nepasakytiui niekam, nes noriu numirti ramiai, kaip derakareivius; nenoriu darpildinėti kartybių į savo taure, nenoriu kad mane kiti šieptų....

Apicierius dar labiau suspaudė kareiviui petį ir, žiūrėdamas į jį tėviškomis akimis, prabilo:

— Klausyk, mano mielas, mirties akyveizdoje joks protingas žmogus nesijuokia, niešiepia. Pasakyk man, kaip draugui, kaip savo tėvui, o aš duodu kareivišką žodį, kad niekam nepasakysi, ką tu prieš mane atveisi.

Kareivis pradėjo pasakoti.

— Aš gimiau Vandėjoje, sodžiuje. Savo tėvą atmenu tiktai kaip per sapną. Gyvenome, dirbome ant ūkės mes trys: aš, mano motina ir sesuo. Gyvenimas slinko ramiai. Laikui bėgant, aš sulaukiau pilnų metų — reikėjo eiti kariuomenėn. Nors šeimynoje aš buvau tik vienas vyrškis, nuo kareiviavimo neišklikau, nes tuomet tėvynė—

Prancija—reikalavo daug kareivių. Ašaros man riedėjo iš akių, kada prisiejo atsisveikinti su sena motina, giminėmis ir pažistamais. Motina, mane apkabinus, bučiuodama tarė: „Neverk, mano brangus sūneli! tėvynė tave šaukia, tai eik ir tarnauk jai; būk ištikimas ir narsus kareivis, neužmiršk mūs: jei galėsi, laikas nuo laiko duok žinią apie save; neužmiršk Dievo, melskis, o aš turiu viltį, kad Jis mūs neapleis—mes neprazūsime.“

„Stojęs kariuomenėn, viską pildžiau, ką patarė motina, tiktai vieno negalėjau išpildyti — nei syki per tuos devynis metus negalėjau duoti žinią apie save, nes nebuvau laiko parašyti laišką. Tu pats gerai žinai, kad Napoleono ereliai, kai žaibai, lakstė link Berlyno, Viedniaus ir kitų sostinių, o kiek tai sykių reikėjo maršuoti šešias, septynias dienas ir naktis be pertraukio, kad sumuštų priešus pavieniui, negalėdžiant jiems susijungti, nes, susijungę, galėtų jie didžiai užkenkti mūsų tėvynei—Prancijai.“

Kada mūsų regimentas stovėjo Vandėjoje, čia-jau prie mano giminės, aš atsižinojau, kad mano brangi motinėlė pasimirė, sesuo gi ištekėjo, bet niekas nežino, kur išsikraustė su vyru, pardavę ūkė. Bet čia turiu sustoti, nes... lūpos man užsičiaupia...“

— Klausyk, — tarė apicierius, — juk gi daugiau kareivišką žodį, kad nešiepsi ir niekam nepasakosiu. Pasakok tat toliaus.

— Gerai, — tarė kareivis, — tu ir gi žinai, o gal geriau, negu aš, kad kiekvienas turi savo prietarus. Pas mus, Vandėjoje, jų ir gi nestoka. Tarp tų prietarų yra vienas toks: liaudis tiki, kad jeigu miršta mylimas asmuo, o nenori jo nė valandėlei užmiršti, tai nusiskink pirmą gėlės žiedą, kuris pražydės ant mylimo asmens kapo, ir nešiok visada su savim, o niekad to asmens neužmirši, net sapne matysi. Žinojau gerai kad tai yra tiktai prietaras, bet negalėjau atsisipirti pagundai — motinos meilė paėmė viršų ir nusprendžiau būtinai tokį žiedą igyti. Melsti perdėtinui, kad leistų mane daboti pirmą žiedą pasirodant ant motinos kapo ar gi galėjau? Tai ir tu pripažįsi.“

Apicierius linktelėjo galvą.

— Už tai gi slapta pabėgau. Gyvenau sename, griuvančiame mauzelejuje (mūrintas kapas, kaip koplyčia), vakarais išeidavau parašyti aplinkinių geru žmoniu truputi maisto, dieną gi gulėjau pasislėpęs. Taip laukiau, šalau šešias savaites. Vieną rytmetį ant mano motinos kapo pasirodė žibuoklės žiedas. Nuakyniau jį, pabučiavau, nusiėmiau škaplierį, atardžiau jį ir, idėjęs tą žiedą, vėla užsiuvau; užsidėjau ant kaklo, keletą sykių pabučiavau motinos kapą ir sugrižau į regimentą. Tai viskas, pabaijau.

— Klausyk, — tarė apicierius, — nusiimk škaplierių, atardyk jį, nes aš noriu matyti tą žibuoklę.

— Tu juokiesi iš to! — atsakė kareivis.

— Nel — užtikrinančiu balsu tvirtino apicierius.

Kareivis nusiėmė škaplierių, atardė ir parodė apicieriui. Tas, išmeigęs akis, atydžiai žiūrėjo į žibuoklę ir paduodamas ją atgal kareiviui, tarė:

— Užsiuk vėla škaplierių, pabučiuok ir užsidėk sau ant kaklo.

Kada kareivis tai padarė, apicierius padavė jam ranką, tardamas:

— Tu esi geras sūnus ir narsus bei ištikimas kareivis. Aš manau, tu ir mirsi, kaip tinka tikram karžygiui, be baimės?

— Taip. Mano sąžinė man nieko neišmėtinėja...

Apicierius dar sykį suspaudė kareiviui ranką ir, sudiev pasakes, išėjo.

Svintant suskambėjo sunkios kalėjimo durys. Kareivio celėn įėjo ginkluoti sargai. Atvedę kareivį žudymo vietoje, norėjo jį priištiti prie stulpų ir užrišti jam akis. Bet šiam prašant ir davus žodį, kad ramiai stovėsias, to nedarė. Dešimtas eilėn sustatytų kareivių pakėlė savo šautuvus ir laukė tiktai žodždio „ugnis!“ o dešimtas kulipkų būrų pervėrė kareivio širdį. Bet tuo laiku pasigirdo žemės dundėjimas nuo smarkiai atjojančio raitelio. Kareiviai žvilgtėrėjo ton pusėn ir griausmingu balsu sušuko: „Vive empereur!“ (lai gyvuoja imperatorius). Raitelis, balta skepečiuke mosuodamas, šaukė: „Susilai-kykit! Ką darote? Kas jums leido šaudyti mano leib-gvardijos apicierių? Paduokite jam apicieriaus mundurą!

Pasmerkėtasis pakėlė į viršų savo žymen nuleistas akis, ir koks jo buvo nusistebejimas! Prieš jį imperatoriaus rūbuose stovėjo anas apicierius, kuriam jis pereitą naktį pasisakė savo paslaptis. Ciecorius nušoko nuo arklio, priešę prie pasmerktojo padavė jam ranką ir tarė:

— Tai tau atlyginimas už motinos meilę...

Tuo tarpu tarnai užmetė kareiviui ant pečių apicieriaus mundierį ir privedė jį prie arklių. Soko ant arklio laimingas vandietis ir nuėjo paskui ciecoriaus.

Taip tas puikus korsikietis—Bonoparte—mokėjo išaugštinti tuos, kurie guodojo savo gimdytojus.

Napoleonas pats taipgi labai guodojo savo motiną, Letiją. Net tada, kai buvo pasiekęs augščiausio garbės laipsnio, kada pavadino save „sanchišach“ (persiškas žodis—ciecorių ciecorius) ir liepė atmušti medalį su parašu: „Tau, Dieve, dangus, man—žemė“, žodžiu, kada nebuvo rubežių jo ambicijai, savo motiną jis guodojo kuolabiausiai. Gal būtų delei to vieno Dievas išklaušė jo dievo-baimigos motinos maldos ir suteikė jam tą mylistą, kad savo gyvenimo pabaigoje suprato niekystę žemiškos garbės, metę puikę, nusizemino prieš Dievą ir Katalikų Bažnyčią ir mirė geru kataliku.

Kas link ano laimingo vandiečio, tai jis neilgai gėrėjo si leibgvardijos apicieriaus rubais. Dar nepraslinko du mėnesiai nuo ano laimingo ritmečio, kai jis puolė kovos lauke ir susivienijo su savo motinėle. Mirė jis mirčia garbinga, karžygiška, gindamas savo tėvynės—Prancijos—didybę ir savo geradėjaus-ciecoriaus Napoleono Pirmo garbę.

Lietuviškai sutaisė „Vaikas“.

Philadelphia, Pa.
birželis 1914 m.

LAVONU DEGINIMAS.

Šiais laikais dideliuose miestuose pradėta deginti numirusiųjų žmonių lavonus tam tikrose krosnyse, vadinamos krematorijomis. Daugumas mano, kad tai yra kultūros vaisiai ir visiems verta tuo pasidžiaugti. Tuotarpu lavonų deginimas katalikų Bažnyčios yra užgintas. Ne vienas nustebęs paklaus: Kodėl? Kam?

Krikščioniui mirtis yra lig miegas, iš kurio pabus visa žmonija, prisikeldama iš numirėlių pasaulio pabaigoje. Taigi krikščioniškasis numirėlių laidojimo būdas geriausiai primena tikėjimo tiesas apie gyvenimą anapus karsto. Antikrikščionims nepatinka kapai ir stovintieji ant jų kryžiai, kad jie taip tankiai primena žmonijai mirtį ir amžinąjį gyvenimą. Todėl jie ir platina lavonų deginimą, mąnydami, kad tuo daug pakenks krikščionijai. Tuo tikslu jie nutarė naikinti visas kapines bei šventorius ir su pasaulinės valdžios pagalba nori užginti krikščioniškąjį laidojimą ir priverstinai įvesti visur lavonų deginimą.

Dabar pažiūrėsimė, kaip žiūri į šitą dalyką katalikų Bažnyčia. „Nors lavonų deginimo paprotys savyje nėra prieingas jokiai krikščionių tikėjimo tiesai ir patsai savime nėra dar blogas, tačiau iš aplinkybių, dėl kurių šis paprotys dabartiniais laikais yra platinamas, darosi nedoru ir Bažnyčios aštriai uždraustu“, taip rašo teologas Noldin's. Kadangi antikrikščionis, platindami lavonų deginimą, nori pakenkti krikščionių papročiams, todėl ir katalikų Bažnyčia užgina katalikams prisidėti prie tokių draugijų, kurios rūpinasi išplatinimu šio netikusio papročio. Jeigu kas dar gyvas būdamas įsako savo kūną deginti po mirčiai, tai tokiam mirties valandoje kunigas negali suteikti šventų sakramentų, negali taipogi laikyti iškilmingų šv. Mišių už jo dūšią

Jeigu kuomet atsiranda tikras reikalas deginti lavonus, kaip antai karo arba epidemijų metu, tai tuomet Bažnyčia nedraudžia to daryti.

Dabar paklauskime, ką sako laisvamaniai, gindami deginimo lavonų reikalą. Jie tvirtina, kad higienos mokslas reikalauja lavonus kuogėčiausiai deginti, nes jie, pūdami, ir žemėn užkasti platina limpanėjų ligų gemalėlius. Tuotarpu mokslininkas Montegazza (visai ne „klerikalas“) štai ką sako: „Tegul kiekvienas atmena, jog gyvas žmogus dėl platinimo kenksmingų gaivalių yra kur-kas pavojingesnis už lavoną žemėje užkastą. Miestuose prie kiekvieno buto randasi tupyklos, kurios savo nešvarmu yra šimtą sykį pavojingesnės, negu dideliais miesto kapinynai. Žemė geriausiai dezinfektuoja pūnančius lavonus. Žiūrėkime, kaip puikiai žaliuoja kapinynu medeliai, koks ten grynas oras, net ir tiesiai bėgantysis kapinių vanduo neturi nieko kenksmingo, kaip tai išrodė daroma tuo vandens analizė.“

Ekonomijos žvilgsniu lavonų deginimas taip-pat neturi jokių privalumų. Krematorių įtaisyimas ir jų užlaikymas labai brangiai atseina ir jomis gali naudotis tiktai piniguočiai.

Lavonų deginimas padėtų tiktai platinis žmogžudybėms, kurių nebegalima būtų susekti lavonui sudegus. Kaip tai tankiai dabar atsitinka, kad net kelių mėnesių atkasus iš žemės kūną galima patikrinti žmogžudybę ir nubausi kaltininką.

Pagalios įsivaizdinkime tokį miestą, kuriame vietoje kapinių stovi keliolika krematorių, kurios savo dvokiančiais dūmais teršia ir be to jau nebegryną miesto orą. Tuotarpu mes, krikščionis, lankydami kapus, jaučiame kažin-kokią ramumą ir šventumą, o lūpos nejučiomis kalba „Amžiną atilsį“....
Ranka. („Vilt.“)

Apškelbimai.

MAISTO PERVERSIŖIOS.

Yra didelė klaida tikėti, kad juo daugiau mes suvalgo-
me, tuo daugiau naudos iš to gauna mūsų kūnas. Kūnas
gali aprūpinti tikrai aprubežiuotą maisto kiekybę, kuri
įvairuoja kiekviename asmenyje, gi likusioji dalis eina
išmatoms. Šios išmatos yra nuodingos ir, pereinamos į
kraują, jos išplatina savo nuodus nervų sistemoje. Yra
būtinai reikalinga pasiluosuoti nuo jų, kaip greit patė-
mijama koksai nors netvarkumas maisto virškinime, kaip
tai užkietėjimas, geltligė, atšaurėjimas, apetito ir įjėgų
netekimas. Trinerio Ameriokoniškas Elixiras iš Kartaus
Vyno yra vaistas jums reikalingas. Jisai išvalys kūną ir
prašalins daugeliui ligą. Jisai yra labai geras nuo skilvio
ir vidurių nedagalių. Aptiekose. Jos. Triner, Manufac-
turer, 1333—1339 So. Ashlad Ave., Chicago, Ill. Po sun-
kiam mankštymuisi reikia ištrinti kūną Trinerio Lini-
mentu.

ASMENS LAISVE.

Luis N. Hammerling.

XI.

Napoleonas pasakė, kad paklaida yra kenksmingesnė
už piktadarysę. Tas tiesa. Paklaidų pasekmės tankiai
esti daug pragaištingesnės už piktadarysčių pasekmes;
daug daugiau visuomenė nukenčia nuo gerų žmonių pa-
klaidų, negu nuo blogų žmonių piktadarysčių. Gerieji
žmonės daro blėdį visuomenei tuomi, kad, palaikę savo
nuomonę ar intenciją už gerą ir naudingą visuomenei ir
pasitikię savo neklaidingumu, stengiasi pavergti kitų
žmonių nuomones ir laiko klaidingais visus tuos, kurie
su jais nesutinka ar kitaip mano.

Sitokis palinkimas žymiai apsiireišė šioje šalyje
pastaraisiais laikais. Atsirado visokių rūšių žmonės, kurie
stengiasi įvykinti įvairius savo užmanymus. Kaikurie rei-
kalauja visuomenės sveikatos pagerinimo — labai nau-
dingo dalyko. Bet jie nori tai įvykinti visai savotišku bū-
du, nesutinkančiu su mokslo prityrimais ir žmonių reika-
lavimais. Tokių vykinimų būtų ardoma namų nepalie-
džiamė, asmens laisvė, privestų prie parazitizmo ir de-
generacijos.

Gi įstejimas sveikatos prižiūrėjimo pagal mokytų ir
pritrusių daktarų nurodymus labai, labai skirtingas nuo
anų neišmanėlių, bemokslų-fanatikų projekto.
Pakalbėkime keletą žodžių apie tą neprašytą globėjų vei-
kimą, kuris šiais laikais taip smarkiai pradėjo plėsties.
Sveikatos prižiūrėjimo valdininkai visiškai apsilėjo ir
žiūri vien į stato literas, o nei minti. Iš to turime ap-
vertkinas pasekmes.

Brangindami asmens laisvę, turime daleisti ir valdi-
ninkams daryti viską, kas tik reikalinga visuomenės ap-
saugojimui nuo ligų. Rauplių skiepijimas, kvarantina
bei dezinfekcija tai labai pageidaujami dalykai, jei tik
nuosaikiai vartojami. Bet viskam turi būti saikas. Štai
pavyzdys. Chicagoj kvarantinos įstatai buvo taip žiauriai
vartojami, kad visiškai varžė asmens laisvę, ir todėl daug-
elis žmonių visiškai nesūkaukdamo daktarų apsiireiškus
užkūrimai ligai, kad nereiktų kęsti nežmoniškų kva-
rantinos priespaudų. Žinoma, prie tokių sąlygų liga

daug daugiau aukų nuvaro į kapus, negu ten, kur nėra
jokių kvarantinos įstatų. Kuomet sveikatos departamen-
tas, tą matydamas, suregulavo kvarantinos įstatus, pa-
naikindamas visa tai, kas varžė asmens laisvę, gyventoi-
jai patis stoji į pagelbą valdininkams pildyme tų naudin-
gų įstatų.

Dabar New Yorke vienas aukštasis valdininkas pakėlė
spaudoje sumanymą, kad kiekvienas vyriškis valstijoje
ka antri metai būtų apžiūrėtas ir išekzaminuotas dak-
tarų komisijos. Tai gražus pavyzdys, kokius barbaiškus
dalykus sugalvoja kaikurie žmonės. Nėr ką nei kalbėti,
kokias atneštų pasekmes vykinimas tokio sumanymo.

O valdininkystės dvasia auga. Sveikatos prižiūrėjimo
valdininkai turi suteiktą jiems plačią galę, bet jie, befa-
natikaudami, panaudoja tą galę išvirškščiai. Kaikurie jų
taip toli nuėjo savo „uolumu“, kad net pradėjo tverti
įsakymus, koku valgiu tėvai turi maitinti savo kūdikius,
kaip juos rėdyt, kur paguldyt, kur, kaip ir kokią darbą
tėvai tur dirbti, kada išsėties ir tt. Žinoma, tokius įsaky-
mus galima pamatuoti „sveikatos ir morališkumo palaik-
kymu visuomenėje“. Bet juk aiškus abelnas gamtoje apsi-
reiškimas, kad užstelbtas gyvenimas išauklėja tik para-
zitus, pradedant nuo piktžolių ir baigiant proto nusku-
rėliais žmonėmis. Mat, nedaleidimas laisvės oro ir liuso
vystymosi sukietina ir atbukina kiekvieną gyvuną fizi-
škai, protiškaiki ir morališkai. Todėl tai aukoti laisvę kad
užmušti gyvenimą—yra kvailystė. Juk prakilniausi žmo-
nės linkamai atiduoda savo gyvybę už laisvę. Argi mes
mindžiosime visų laisvę degeneracijos palaikymui?

Cia tik vienas iš daugelio pavyzdžių. Mes nemanome
peikti sveikatos prižiūrėjimo valdininkų, kurie deda vi-
sas pastangas kūdikių sveikatos palaikmui. Bet, kaip
sakėme, daug žmonių daro blogai turėdami ir geriausius
norus.

Jei sveikatos prižiūrėjimo valdininkai gali paliept,
kaip mes turime maitinti savo kūdikius, tai jie taip pat
gali paliept ir ką mes patis turime valgyti, ką gerti, ko-
kią temperatūrą laikyti savo kambariuose, kuomi rėdyti-
tis, kaip išsėties, kada eiti gulti ir tt. Tas kaikuriose vi-
etose jau ir daroma. Matome vakaro įstatus, sulig kurių
uždraudžiama vaikams bėginėti gatvėje po paskirtų va-
landų. Matome taipgi kaikurių valstijų įstatus, uždrau-
džiančius po bausme vyru lošti kortomis su savo žmona
savo namuose. Matome įstatus, kaip antai Kentucky
vastijoje, kad valdininkas be jokio varanto, vien pagal
savo nužvelgimą, gal leiti į namus ir daryti kratą neva
gerai užskodamas.

Stebėtina, kad po vieno su ketvirčiu metašimčio nuo
priėmimo Suv. Valstijų Konstitucijos, mes tik dabar pra-
dedame susitikti su pavojumi asmens laisvei. Gan idom-
ios to viso priežastys. Nekurią dalį šiame dalyke lošia
ekonomiškos ir drauginės praėjusio metašimčio sąlygos.

Vienu iš žymiausių paskutiniojo metašimčio atsitiki-
mų yra pastebėtinus šios šalies gyventojų pasidaugini-
mas, susikoncentravimas į miestuose, darbo padalini-
mas ir pastangos specializacijoj. Kai žmogus įstengia
pats save aprūpinti kuriais nors išdirbiniais, tai tuo pat
žygiu jis tur reikalauti kito, kad aprūpintų jį kitais jam
reikalingais dalykais; taip jis susiduria su kita pramonės

šaka, susiriša su ja, tampa nuo jos priklausanti. O per tą ir ivyksta individualio veikimo suvaržymas. Senovėje to nebuvo. Dabartiniai sveikatos prižiūrėjimo istatai būtų paskatinę senovėje žmones prie revoliucijos. Taip antai, aktyvūs uždėjimas ant degtinės prieš šimtą metų buvo priežasčia ginkluoto sukilimo.

Taigi, gyvenimo sąlygos, rišlamos artimu ryšiu vienus žmones su kitais, specialia individuališkuma. Juo siaurės- nę kurių žmonių specijalizacija, tuo daugiau jie yra pri- gulmingi nuo kitų ir lengvai patenka po kitų įtakme. Kiekvienas didmiesčių gyvenimo žinovas lengvai mato, kaip skirtingas individuališkumas žmonių gyvenančių iš- dirbystės, vaizbos, dailės ir mokslo sukuryje, nuo žmo- nių, gyvenančių miesteliuose ir kaimuose.

Mes esame šiandien tarp dviejų sriovių. Viena siau- rina individuališkuma, kita stumia žmonių prie plačiau- sio, liuosiausio gyvenimo. Kur sriovė viršys — parodys ateitis. Dabar išrodo, kad pirmoji, nepageidaujamoji sriovė ima viršų. Kur tik pažvelgiame, matome istatus, ar istatų sumanymus, panaikinimui ar susiaurinimui vieno bei kito neva blogo gyvenime apsiraiškimo. Blogiausia yra tai, kad tų istatų meisteriai tankiai nemato, jog patis jie klysta, kad daro blėdį visai žmonijai ar bėnt jos di- džiai daliai, slėgami individuališkuma, naikindami asmens laisvę. Jie taigpi užmiršta ar nuduoda nežina, kad as- mens laisvės prislėgimas nusilpnina tautą, sulauko pro- gresą, naikina gerbuvį.

„The American Leader“ nudžiugo matydamas, jog bandymas pabudinti savo skaitytojus prieš gręžantį as- mens laisvei pavojų, gauna ir kitų pritarimą. Štai vie- nas iš daugelio laišku, gautų nuo laikraščių redaktorių: „Lenku“, „Gviazda“, Philadelphia, Pa., January 19, 1914. „Mr. Louis Hamerling,

Woolworth Bldg., New York City.

„Brangus Tamsta:— Jūsų straipsnį vardu „Asmens Laisvė“, tilpusį „The American Leader“ laikraštyje, iš- leistam sausio 8 d., skaitėme su didžiausia atyda.

„Pilnai sutikdami su Jūsų idėjomis šiame svarbiame dalyje, mes mielai perspaudisime tą straipsnį mūsų laik- raštyje ir laikas nuo laiko apkalbėsime editorijaluose. Sis klausimas labai svarbus ateivių gyvenime, ir mes tiki- mės, kad Jūsų trusas apie juos bus pilnai pagerbtas.

„Meldžiame suteikti mums Jūsų straipsnius origina- luose ar vertime, kas bus parankiau, ir mes pasistengi- me Jūsų trusą skelbti kuoplačiausiai.

„Su tikra pagarba

(pasirašęs) S. M. Nowaczyk.“

Mes pilnai tikime, kad šios šalies žmonės atbus į laiką, idant nukreipti pavojų, kuris gręšia asmens laisvei. O kad toji kova būtų pasekminga, reikia būtinau atmušti kiekvieną užpuolimą ant laisvės, kokioj tik formoj jis bus daromas. Jei mes daleisime apkalti pančiais savo kai- mynys, tai neužilgo tapsime apkalti ir mes patis. Todel visi turime stoti išvien ir atmušti kiekvieną užpuolimą ant asmens laisvės, nežiūrint kas ir prieš ką tuos užpuo- limus darys.

(Toliaus bus.)

LITUOVOS „VYČIU“ CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

- Pirmininkas — M. A. Norkūnas, 166 Melrose Str.,
Montello, Mass.
Pagelbininkas — A. Jankauskas, Lowell, Mass.
Raštiniukas — S. Bugnovičs, Box 251, Lewiston, Me.
Kasininkas — Kar. Urbonas, 261 Broadway,
So. Boston, Mass.
Kasos globėjai — Agota Simanainiūtė ir S. Mačiulskis,
69 Berckley Str., Lawrence, Mass.
Dvasiškas vadovas — A. Jusaitis, Lawrence, Mass.

D I D E L Ė .

EKSKURSIJA

Ant Hudsono upės dviem garlaiviais:

AJAX ir ADONIS.

4 d. Liepos mėnesio, 1914 m.

Garlaiviai paims pasażierius nuo Metropolitan Ave. Pier, Brook- lyn, N. Y.

Visi pasażieriai privalo buti ant garlaivio prieš 9:45 a m. nes lygiai DEŠIMTA valandą garlaiviai atsitraukia nuo krašto.

Plauksime 45 milias Hudsono upe į vietą vadinamą

BEAR MOUNTAIN

Meškos Kalnas.

Tenai vietoje stovėsime dvi valandi. Yra tai vieta labai graži, ant kranto gražaus Ežero.

Ant puikiai įrengtų Garlaivių bus UŽKANDŽIAI, GĖRYMAI, MUZIKA ir ŠOKIAI.

MUZIKA DIRIGUOS:

Orkestra, p. Antanas Gudus. Benu, p. Steponas Vaišvila.

Hudsono upės krantai yra neapsakomai gražūs. Jie turi daug panašumo į Nemuno krantus, bet skyriais tuo kad čionai yra daugelis puikių Paločių.

BILIETO

kaina 50 cen. dideliems ir mažiems.

Šitoji Ekskursija suteiks kiekvienam progą pasivažinėti gražia Hudsono upe, kuri nevienam primys Nemuną ir Lietuvą ir atsikvėpti tyru kalnų oru po miesto karščiu.

Ekskursija daroma Karalienės Aniuolų Parapijos Naudai.

⚡ EKSKURSIJOS TVARKA ⚡

Garlaiviai stovės prie Metropolitan Ave. Pier, Brooklyn, Nuo kranto atsitrauks 10 val. anksti. NE VĖLIAUS. Už mažus reikia mokėti taip kaip ir už didelius.

Bilietai geri ant to laivo kurio vardas yra atspausas.

Kas nori važiuoti visą laiką savo pažįstamų draugijoje privalo visi pirkti vieną laivo bilietus nes kitaip bus perskyrti ir padalinti pagal bilietus.

Davažiavus į Bear Mountain reikia laikytis savo Draugijos, kad kartais nuo jų neatsikyrus ir nelikus.

Nuo Bear Mountain garlaiviai išplaukia 5 val. po pietų taigi prieš tą laiką visi turi susirinkti ant savo garlaivio.

Jeigu kelionės laike iš Tarnų pusės pasirodytų kokis nepa- kenčiamas nemandagumas, nepridera su jais ginčytis, bet reikia tą pranešti Tvarkos Prižiūrėtojams, kurių vardai šioje knygoje yra paduoti.

Visados užsilaukyti kaip pridera žmonėms gerai išauklėtiems ir netvarkiai užsilaukiančius stengtis sutvarkyti.

Stengtis Lietuviių vardą PAKELTI, o ne pažeminti.

Dr. Ignotas Stankus,

Lietuvis daktaras. Gydo įvairiausias ligas Vyrų, Moteriu ir Vaiku. Daro operacijas. Turėi savo lozna ligonbuti. Lekarstas sustalo pats dėl kiek vieno sergančio.

OFISO VALANDOS: { Nuo 9 iki 11 š. ryt.
" 2 -- 4 po piet.
" 7 -- 8 vakaro.

Kreiptis reik visumet ant to tikro adriso,

Dr. Stankus, 1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Išsisiųdink šiandien

Tiktai vienas doleris.

Kiekviename lietuviškame name privalo rasti **Edmundo Steponaičio raštų knyga**. Steponaitis buvo vienas iš pirmųjų mūsų jaunųjų rašytojų, kurie duoda mums pradžią *grynos literatūros* srovei, kurių visų pirmiausias tikslas jau nebėsim žadinimas tautos, visuo-menės sąmonės, bet ir galvinimas, tvierimas pačios dailiosios mūsų raštinios.

Taų dailių poezijos rinkinį galima gauti **tiktai už \$1.00** pas:

A. L. STEPONAITIS,

184 Atkins ave. Brooklyn, N. Y.

Šio laikraščio ir visuose kituose knygynuose ir krautuvėse. Reikalaukite visur.

Reikalaujama agentų kiekienoje Lietuviams apgyventoje vietoje. Uždarbis geras. Klauskite apie sąlygas.

J. P. BUDGINAS

BANKINIS KONTORAS

Siunčia Pinigus į visus kraštus svieto greitai ir pigiai. Par-

duoda Laivakortes ant greičiausių laivų; Išmaino Pinigus visų kraštų svieto, kaip tai: rublius, markius, kronas, dolerius ir tt. Apsaugoja daiktus ir budinkus nuo ugnies. Užlaiko Krautuvę Knygų, Popierių, Abrozų ir kitokių būvntinių daiktų. Pas jį galima užrašyti laikraštį „Zvaigždė“.

4549 So. Hermitage Ave., CHICAGO, ILL.

Vienatinis Lietuyis Išdirbėjas

visokių ženklų draugystėm, o ypatingai: kukardų, guzikučių metalavų, anameliotų ir padengtų celluloid'ų šarpu, vėliavų ir karūnų.

MAN PAVESTUS DARBUS ATLIEKU ARTISTISKAI.

M. A. NORKUNAS,

General Delivery

Montello, Mass.

Blaivininkų Sanjungos Centralinio Komiteto Adresai:

Residentas M. A. Norkunas, 102 Prospect St., Lawrence, Mass.

Dvasiškas vadovas Kun. V. Kudirka, Edvardville, Pa.

Sekretorius Jonas Valukonis, 261 W. Broadway, South Boston, Mass.

Kasierius Paulius P. Mikalauskas, 248 W. Fourth St., So. Boston, Mass

Izidorius

917--33rd St.

Tel. Yards 2705

Nausiedas

Chicago, Ill.

Didžiausias Lietuviškas

Bankinis Kontoras

Siuntimo Pinigų.

Parduodame laivakortes ant visokių linijų į krajų ir iš kraujas.

Siunčiame pinigus į visas dalis svieto greičiau ir pigiau, už visus kitus agentus Amerikoje.

Užlaikom didžiausią krautuvę vyriškų drabužių, šėvėryškų ir skrybėlių; turime didelį departamentą auksinių daiktų: laikrodėlių, žiedų spilkų ir tt. Drauge užlaikome didelį skyrių visokių knygų: maldaknygių, istorijų, poezijų ir tt. Norėdamas ką pirkti, pirmiausiai ateik pas mus, o būsi užgandintas.

Jeį užgandėsim, pasakyk lietiama.

Jeį neužgandėsim, pasakyk mums

Father's Di Ielsi -- Kosulio Gyduolė

yra geriausias vaistas nuo kosulio, šalčio, whooping kosulio, astmos ir kitų ligų turinčių susirišimą su plaučiais.

Mainieriai, kankinami Mainų Dulkių, Parako dūmų ir Astmos aptuėrės pagelbą vartodami Fither Di Ielsi's Kosulio Gyduolę. Turi pagyrimus nuo patyrusių mainierių, kaipo geriausias vaistas visokiuose atsitikuose.

PARSIDUODA VISOSE APTEIKOSE.

Kaina, 35c, 65c, \$1.00

Rekomenduojame taipogi

Father Di Ielsi's Grumuliavimų Tonikas, pagerina grumuliavimą, kraują padaro turtingu ir panaikina nemalonų kvapą. Kaina 50 centų.

Father Di Ielsi's 402 Liniment,

yra skiriamas nuo reumatizmo, neuralgijos, nikstelėjimų ištesimų, ištinimų, galvos skaudėjimo ir t. t. Kaina 25 c.

REV. MICHAEL DI IELSI' 402 Division Str. Camden, N. J.

Didžiausia Krautuvė

Visokios įtalpos lietuviškų ir lenkiškų knygų, auksinių, sidabri- nų ir auksuotų laikrodėlių, teipgi visokių religiškių daiktų. Kas nori persitikrinti, tegul prisidūcia 10c. stampomis, o aplaiks mano didelį katalogą, kokio nė vienas iš lietuvių iki šiol neturėjo.

Kas užrašs pas mane „Zvaigždė“, tas gaus knygų „Basanavi čiaus pasakos“ vertės \$1.50, arba by kokią iš mano katalogo knygų, vertės 1 dol. d o v a n a i. Visų senas pažįstamas

Povilas P. Mikalauskas,

248 W. Fourth St., So. Boston, Mass.

Katalogas Knygu

Gaunamų "Zvaigždės" Knygyne. Adresuokite: "Zvaigždė"
3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

- Algimantas arba Lietuviai XIII šimtmetije, istoriška apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris, 5 tomai Shenandoah, Pa., 2.50
- Apeigos Rymo Katalikų Bažnyčios, lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius, vertė Gerutis, antra laida, Shenandoah, Pa. 1905, 188 psl. 60
- Anima Vilis Marės Radzevičiūtės apysaka, Jono Montvilo vertimas. Antras spaudimas. Shenandoah Pa. 1907 m., 162 psl., Kaštu kun. A. Miluko. 75
- Apie Socijalistų Meilę, knygelė I. Pašneka paš Kilpa Pipiro su Bimbru. Parašė Debesylas. Shenandoah, Pa. 1908 m., 13 psl. 3
- Apie Socijalistų Liuosybę, knygelė II. Pašnekėjimas Kilpos namuose. Parašė Debesylas. Philadelphia, Pa. 1809 m., 12 psl. 3
- Antanukas, kun. A. Miluko išleidimas, apysaka B. Prūsos. Vertė Selimas; antra laida. Shenandoah, Pa. pls. 40, 10
- Apsakymas, Kelionės Palestinos žemę, Kunigo P. Gondkams naujai pertaisytas II spaudimas 50
- Bajoro Vuošvis, apysaka iš Lietuvių gyvenimo, kun. A. Miluko kaštu, Shenandoah, Pa., 1906 m., 63 psl. 15
- Biurokratai, apysaka, Parašė Jonas Kmitas, kaštu kun. A. Miluko, Shenandoah, Pa., 1907 m., 79 psl., 25
- Blaivėninkų knygelė Išleido Degtinės priešas. 5
- Baltas Karžygis, versta iš Mickaus. 2
- Davatkų Knygą arba Instatymas ir maldos išsirašiusiujų i tretijį zokoną šv. Pranciškaus. 25
- Fabijolė, Philadelphia, Pa. 1909 m., 360 psl., kaštu kun. V. Varnagirio, vertiko. 1.00
- Giesmės Svietiškos ir Sventos. 10
- Gyvačių Karalius, ir kitokios apysakėlės, Ksavero Vanagelio, kaštu kun. A. Miluko, Shenandoah, Pa. 1908 m. 31 psl. 10
- Iš Daktaro pasakojimų, Rudens diena, Sulaukė, apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1907 m., kaštu kun. A. Miluko. 25
- Iš vakarės Gret Lemoano Ežero, Shenandoah, Pa., 172 psl., kun. M. Moravski's, J. D., Vertė Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 50
- Jonukas Karklynas Eina Lietuvos pažintų, parašė Prietelis, Shenandoah, Pa., 1904 m., 47 psl., kaštu kun. A. Miluko. 20
- Kovaities Zalgiriais, istoriška drama keturiuose aktuose, Shenandoah, Pa., 1906 m., pls. 31, Dr. V. Pietaris (Savasis), kaštu kun. A. Miluko. 15
- Kunigo Giminė Shenandoah, Pa., 1906 m., 68 psl., Parašė J. Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 20
- Kaip Elziutė praleido šv. Jono Dieną, Shenandoah, Pa., 1908 m., 63 psl., parašė P. D., kaštu kun. A. Miluko. 20
- Krasauninkas-Laižybos-Dievo žmones, Philadelphia, Pa. 1910 m., 28 psl. Ksavero Vanagelio, kaštu kun. A. Miluko. 10
- Lietuvos Virėja. Sudėjo Aldonė V. 75
- Laiškai iš Kelionės po Palestina, 50
- Lourdes'no Svenčiausios Panelės Mairijos Menuo, Shenandoah Pa. 1908 m., Prancičių Julės vertimas. 30
- Lietuviškas Albumas Trijose dalyse 1.60
- Laisvės Metu. Apsakais paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. 50
- Lietuviškos Pasakos. Didelio formato knyga, puslapių 262. 1.50
- Moterystė ir šeimyna, Philadelphia, Pa., 1908 m., 41 pls. vertė iš vokiškos kalbos J. Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 50
- Mūsų Socijalistai, Shenandoah, Pa., 1906 m., 57 psl. apysaka iš paskiausiųjų Lietuvių atsitikimų, parašė Jonas Kmitas, kaštu kun. A. Miluko. 15
- Melagių Dėdė, (iš dzukų gyvenimo) Shenandoah, Pa., 1907 m., 27 psl., parašė Ksaveras Vanagelis, kaštu kun. K. Miluko. 10
- Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas, naujas pataisytas išleidimas, Shenandoah, Pa., 1907 m., 209 pls. su paveikslais kaštu kun. A. Miluko. 75
- Maža Dovanėlė apie spaviedni. 5
- Mindaugas. Poema, parašė Krive-Krivaitis, kaštu autoriaus Shenandoah, Pa., 1905 m. psl. 19, 10
- Ne Mieste Laimė, Pierre L'Ermite'o, iš prancūziško liuosas vertimas Prancičių Julės, Shenandoah, Pa., 1908 m., 206 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00
- Našlaičiai, Shenandoah, Pa., 1908 m., 81 psl., vertė P. Str., kaštu kun. A. Miluko. 15
- Nekaltybė, Shenandoah, Pa., 1907 m., 89pls., J. Geručio versta iš vokiško, kaštu kun. A. Miluko. 15
- Pergyventos Valandos, Shenandoah, Pa. 45
- Pamokslai be Kunigo, parašė J. Gerutis, Shenandoah, Pa., 1906, 214 psl., kaštu kun. A. Miluko. 1.00
- Pikta Dvasia, drama trijuose aktuose Rudolfas Blaumanis, iš latviško, verstu Ildargas, Shenandoah, Pa., 1908 m., 72 psl., kaštu kun. A. Miluko. 26
- Pasakyk Matušei, Agnieška ir Antgarlaviui, trys apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1908 m., kaštu kun. A. Miluko., 29 psl. 15
- Pradžia ir Išsiplėtimas Katalikų tikėjimo, Vyskupo M. Valančiausio, Shenandoah, Pa., 1906 m., 235 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00
- Pratrimpo Laiškai. 60
- Pranciškaus Vaičiaidio Eilės, su plačia autoriaus biografija puslapių 158. 75
- Susiskaldėliai, Shenandoah, Pa., 1908, 62 psl., parašė J. Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 20
- Socijalistai, (Civinko) Shenandoah, Pa., 1908, 124 psl., kaštu kun. A. Miluko. 10
- Saulės nusiledžiant, Iš mūsų kariuonės, Kalėdų vakaras, apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1908 m., 62 psl., kaštu kun. A. Miluko. 15
- Siapus ir Anapus grabo, parašė J. Gerutis, Shenandoah, Pa., 210 psl., kaštu kun. A. Miluko. 50
- Sodžionių Teologija, parašė Gerutis, Shenandoah, Pa., 1908, 285 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00
- Skaitymai iš Sventųjų Gyvenimų, kiekvienai metų dienai, su paveikslais, keturi tomai: kaštu kun. A. Miluko, Philadelphia, Pa. (aukškelo aparais \$3.50) skūriniais aparais ir paauksuotais kraštais 5.00
- Sveikata. Iš vokiečių kalbos vertė kun. J. Gerutis. 75
- Trumpa Katalikų Bažnyčios Istorija. Parašė kun. A. Alekna. 50
- Vienuolinė Luoma, Shenandoah, Pa., 1908, m., 191 psl. kaštu kun. P. Saurusaicio ir kun. A. Miluko. 25
- Valdimierius, Shenandoah, Pa., 1906, m., 47 psl., kaštu kun. A. Miluko. 10
- Zivatai šventųjų. Vysk. M. Valančiaus. 50

„ŽVAIGŽDĖS“

SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORISKUS
DARBUS GERAI, PIGIAI IR GREIT.

DRUKUOJA:

KNYGAS, CIRKULORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCIJAS
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS ANI
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES, NESIGRAUDYS.

Kreipkitės ant adreso:

3654 Richmond Str.,
Philadelphia, Pa.

„Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų“.

„Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų“ — tai didžiausias iliustruotas išleidimas lietuvių kalboje. Šventųjų gyvenimų aprašymai versti iš vokiškų ir angliskų geriausių tose kalbose veikalų, teipgi parašyti pagal vyskupo Valančiaus ir Skargos „Gyvenimus Šventųjų“. Apie 800 to knygos puslapių papuošti suvirš 200 šventųjų paveikslų perstatančių šventųjų kankinimą ir kankinimo pabūklus.

Kaina: 4 tomai pavieniui subroszuruoti \$3.50

„ angliszko audeklo apdarais 4.00

„Zvaigždė“, 3654 Richmond str., Philadelphia, Pa.

Užsirašykite Zvaigždę

Dr. W. J. WINTERS

Daktaras ir Chirurgas

pabūgęs daktarysės mokslus
Jefferson Medical Collegijoj su
pagarba Specialistas akių li-
gose, nosies ir gerklės. Gydo
pasekmingai moterų ligas.

OFISAS: 110 W. Oak str., netoli
S. Jardin st. SHENANDOAH, PA.

Zvaigždės Agentai.

Mr. P. Mikalauckas,
248 W. Fourth St. ___
So. Boston, Mass.

Mr. Iz. Nausledas,
97 33rd str.,
Chicago, Ill.

Mr. J. J. Šaučiūnas
41 Johnson Str.
Bridgeport, Conn.

Mr. J. Kalvelis,
222 Pine str.
Rumford, Me.

Mr. Julionas Bukantis,
172 Eudicatt Str.
Boston, Mass.

Mr. P. J. Budginas,
4549 S. Hermitage ave.,
Chicago, Ill.

Mr. M. Norkūnas,
168 Melrose str.,
Montello, Mass.

Mr. V. Stasevičė,
349 Hamilton str.
Grand Rapids, Mich.

Mr. A. J. Brinlas,
71 Pine str.
Meriden, Conn.

Mr. A. J. Stronaitis,
83 Whitney Str.
Orange, Mass.

Mr. J. Jaroševičia,
1043 Washington Str.
Norwood, Mass.

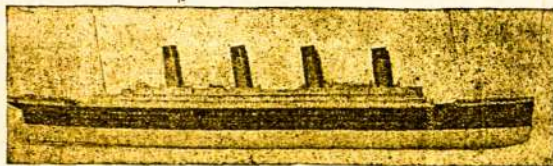
Mr. P. Valukonis,
261 W. Broadway
So. Boston, Mass.

LIETUVIAI, KREIPKITES PRIE SAVUJU!

Keliauk į Lietuvą ir iš Lietuvos

visad per

Geo. J. Bartašiaus Agentura.

Kamgi eiti pirkti laivakortę pas svetimtaučius, kad galima jas gauti nusi-
pirkti ir pas savo tautos žmogų.

Mes parduodame laivakortes ant drūčiausių ir greičiausių garlaivinių į visas
pasaulio dalis už mažą kainą. Iš New Yorko į Roterdamą, Antver-
pą, Bremėną ir Hamburgą \$22.00, į Libavą 24.00. Iš Vokietijos į New
Yorką: iš Roterdamo \$25.00, iš Antverpo, Bremeno, Hamburgo, 22.00,
iš Libavos į New Yorką \$27.00.

Siunčiam ir išmainom pinigų visų viešpatysčių, parūpinam pašportus iš
Konsulio rubežiaus perėjimui. Reikalauk laivakortė kainos iš artymiau-
sio ofiso, pažymėdamas iš kur ir, į kur nori važiuoti. Tautiečiai bran-
gus, meldžiu nepraleisti taip geros progos, veikia naudokitės iš to, parsik-
vieskit savo mylimus svečius iš Lietuvos senos tėvynės, pakol laivakor-
čių kursas žemai stovi.

Geo. J. Bartašius ir J. Vasiliauskas & Co.

490 Washington St. Cor. Spring St.,
NEW YORK, N. Y.

261 Broadway
SO. BOSTON, MASS.

Išėjimas ir Kandidatai.

Pennsylvanijos atstovas Sv. Valstijų Senate Boies Penrose.

Vienas tėra svarbiausias išėjimas 1914 m. kampanijoje — tai pakėlimas nupuolusios Pennsylvanijoje pramonės, atidarymas dirbtuvių, varymas darbo pilnu laiku, geros algos kiekvienam darbininkui, kaip čiagimiai, taip ir iš kitur attelavusiam by tik jis nori darbo, atgavinimas nupuolusio ir užslopinto biznio, kuris dabar žemiau stovi negu prieš dvidešimt metų, kada buvo paskutinis prieš Wilsoną Demokratų prezidentas, ir sugrazinimas fermeriui pelningo marketo, kurį jis turėjo pirmiau, kada Pennsylvanijos pramonė gerai ėjo, nes buvo apsaugota Republikonų maito, ir darbininkai turėjo pinigų nusipirkimui farmų produktų.

Už tokį išėjimą stovi senatorius Penrose.

Sunkių Laikų Palmer'is, aklas Pietų didžiosios Kongrese tarnas, yra kandidatas Sunkių laikų ir Pennsylvanijoje.

Nei vienas kitas kandidatas į senatorius atkreipia atydos. Yra tik Penrose prieš Palmerį.

Tas reiškia, Penrose yra prieš Pietiečių didžiosios Kongrese liuosą tarifą, kurią remia Palmeris.

Jeigu Pennsylvanijos valstija reikalauja pramonės apsaugojimo, tai Penrose, ne kas kitas, turi būti išrinktas senatorium. Jeigu darbininkai, čiagimiai ir ateiviai, reikalauja darbo ir gerų algų, — Penrose turi būti renkamas. Jeigu fermeris nori gauti pilnas kainas už savo produktus, — vėla Penrose privalo būti renkamas.

Senatoriaus Penrose pralaimėjimas rinkimuose reikėtų, kad Pennsylvanijos žmonės nori, kad dirbtuvės būtų uždarytos arba dirbtų nepilną laiką, kad pramonė dar labiau nupultų ir kad Demokratų platformą — perduoti Amerikos darbus padirbti Europai ir Japonijai — šios šalies žmonės paremia.

Visi ženklai siveina tan išvediman, kad reikia išrinkti Senatorių Penrose didele balsų didžiuma, ir kad įvairių partijų balsuotojai šiame dalyke turėtų susijungti ir padidinti jį ton pačion kresėn, kurią jis garbingai turi užėmęs nuo 1897 metų. Su Penrose Senate Pennsylvanija turės šampionu ir apgyneju Republikonų vadą, apie kurį vienas Pennsylvanijos laikraštis pasakė:

„Yra tai svarbus dalykas turėti didelį žmogų ant sargybos Washington, kuris supranta reikalų stovį ir gali bei turi norą Pennsylvanijos visuomenės naudai pasidaruoti. Senatoriaus Penrose užsitarnavimas Pennsylvanijai šiuo krizio laiku daugiau negu kada nors yra matomas ir priderančiai apvertinamas.“

Pennsylvanijos žmonės dabar mato, kad išrinkimas Demokratų prezidento ir Kongresmonų, kontroliuojamų Pietiečių liuso maito Demokratų, yra didžiausia klaida Amerikos istorijoje. Pennsylvanijos žmonės mato, kad

Pietiečių didžiuma Kongrese yra aršiausias Sliurės pramonės priešas ir kad Wilsono—Underwoodo—Palmerio liuso maito billius buvo perleistas su noru užkentki Pennsylvanijos ir kitų šiaurinių valstijų pramonei ir darba, kuris turėtų būti padirbtas Amerikoje, atiduoti Europai ir Japonijai.

Pennsylvanijos žmonės mato ir tai, kad Pietiečiai, liuso maito šalininkai Demokratai syki ant visada turėtų būti sumuoti ir praskintas kelias Republikonų apginančiai tarifai. Taigi Senatorius Penrose vėla turi būti renkamas. Jo laimėjimas būtų ženklų visiško pergalejimo už dvejių metų.

Ir nėra abejonės, kad būs išrinktas! Penrose bus išrinktas ir Pietiečiai Kongreso vadai gaus žinoti, kad Pennsylvanija stoja ant pirmos kovos linijos už Amerikos pramonę.

Taigi, kiekvienas Pennsylvanijos tikras pilietis, čia gi męs ar ačėvi, išpildyk savo pareigą.

Ta pareiga yra tai balsavimas ir išrinkimas Senatoriaus Penrose. Apskelbimas.

75 CENTS
Sitas Slebetinas Laikrodis Tikaiti \$3.75

Gražiausias amerikoniškas laikrodis, gražiai engraveruotas dubeltavai panaukuotas kotu užskammas gvarantuotas ant 20 metų. Prisiučiame C. O. D. \$3.75 ir prisiučiame kaštai su pavėjimu pažūrėti. Jeigu perbrangę gali sugažinti mūs kaštais. Kas užsimoka iškalno, męs duodame extra puikų žiedą užlygi ir prisiučiame prekes apsaugotas. Duodame udyky laikrodžiui kas perka šešis po 22.50c. Tik reikia pranešti vyriškį ar moterišką laikrodžiui nori gauti. Prie kiekvieno laikrodžio duodame gražų lenciuogėlį.

PETERS & CO. CHICAGO, ILL.

Vienatinė betarpe linija tarp Rusijos ir Amerikos

Reguler 10 dienų kelionė. Greičiausi, Gariausi, Didžiausi dvieji-triubais pasažieriniai laivai tarp Libavos ir New Yorko ir iš New Yorko į Rotterdamą ir Libavą. Kainos žemos. Kreipties prie A. E. Johnson & Co. Gen. Pass. Agents, 37 Broadway, New York, N. Y.

Apraudžia nuo ugnies.

Parduoda laivakortes.

William Macdonald

Notary Public, Real Estate, Conveyancing

3511 Kensington Avenue

Orthodox & Thompson Sts.

Philadelphia.

PAJIEŠKOJIMAS.

Pajieškau savo brolio Raulo Valentukevičiaus; pirmiaus gyvena New Haven, Conn, o dabar nežinau kur. Paėina iš Vilniaus gub., Trakų pavieto, Merkinės parapijos, Utiekos sodžiaus.

F. VALENTUKEVICZ,

463 Millbury Str.,

Worcester, Mass.

BEDARBE.

Broliai Lietuviai, meskit fabrikins ir anglekasyklas, o atvažiuokit į gražiausias apylinkes, kur matosi gamtos grozybės, pirkit sau farmą ir nepažinsit bedarbės. Rašykit įdėdami markę už 2c.

Agentas MIKAS VALENCIUS,

Peacock, Mich.